

Plat, cenușiu, neinspirat

Fiind extrem de departe de sugera-rea realismului magic specific câtorva comedii shakespeariene printre care și *Cum vă place*, spectacolul Teatrului de Stat Arad, în regia lui Ion Mircioagă, are drept singur merit major faptul că face cunoscut textul piesei, mai bine spus povestea și relațiile dintre personaje.

Compensator, montarea antrenează spectatorii într-un joc de-a pădurea Ardenilor, invitându-i pe scenă, spre deliciul rudelor rămase în sală, învățându-i să mimeze copaci sau să cânte și să danseze alături de actori. *Mărunțișuri* care – simplificând totuși destul de brutal rezumatul spectacolului – animă întregul cenușiu și plicticos, în multe scene chiar inert.

Ludicul și histrionismul inteligent lipsesc din scenă, fiind suplinite până la linia de plutire de îndrăzneala și degajarea actorilor.

Spectacolul nu reușește să depășească sub nici o formă nici stadiul precar în care se află construcțiile scenografice

în majoritatea teatrelor din provincie sau mai bine spus *din teritoriu*, după formularea (mai puțin ofensatoare, în cazul în care poate fi percepută și așa) criticului Dumitru Chirilă. Lipsa banilor este și nu este vinovată, în același timp, de această stare de fapt. De cele mai multe ori decorurile și costumele sunt înfiorător de inestetice și nu trădează nici un pic de simț artistic.

Din distribuție mi-au atras atenția Zoltan Lovas (*Orlando*), Ioan Peter (*Tocilă*) și Aura Călărașu (*Rosalinda*), secondată de Mariana Tofan (*Celia*).

Cum vă place este un spectacol deficitar din multe puncte de vedere și nu poate fi supralicitat în nici un fel. Nu trăiește estetic, ci doar ca obligație repertorială de îndeplinit.

Teatrul de Stat Arad – Cum vă place de W. Shakespeare. Regia: Ion Mircioagă. Distribuția: Ovidiu Ghiniță, Alexandru Bairactaru, Călin Stanciu, Radu Cazan, Costin Gavază, Florin Covalciuc, Zoltan Lovas, Teodor Vușcan, Ioan Peter, Adelin Ghinghioșan, Ion Văran, Bogdan Costea, Dan Covrig, Adriana Ghiniță, Aura Călărașu, Mariana Tofan, Dorina Darie-Peter, Mariana Dănilă, Oltea Aciocărlănoaiei-Bлага, Maura Stoica, Carmen Vlaga, Oana Hui, Ana Maria Dumitrean, Florin Dărăbuș, Savin Mara, Lucian Man, Iosif Tari.

Conservarea purității

În viziunea lui Keresztes Attila vino-vați de și pedepsiți prin moartea lui *Romeo* și-a *Julietei* sale sunt chiar locuitorii Veronei, aceștia împingându-i fără milă pe cei doi în ghearele morții.

Nu întâmplător regizorul alege pentru realizarea scenică a acestei inter-pretări folosirea unor măști (Vargo Járó

Ilona) asemănătoare cu cele venețiene purtate în timpul carnavalului, simbol al decadentei și ireversibilității.

Blestemați prin iubire, bolnavi în urma tragediei petrecute, veronezilor nu le rămâne decât să păstreze pentru eternitate povestea purității distruse/salvate de propria lor nesăbuiță.

Spectacolul este construit cu foarte multă atenție pentru elementele de ordin vizual – decor (Dobre-Kóthay Judit) și costume (Vargo Járó Ilona), astfel încât devine ușor de urmărit, chiar fără

serviciul traducerii simultane. Performanță mai greu de realizat însă, în cazul personajului interpretat de Bogdán Zsolt (*Prolog*), un personaj inventat de regizor pentru rostirea prologului, a concluziei finale, dar și pentru comentarea punctelor nodale ale piesei, prin replici împrumutate de la ceilalți și prelucrate în spirit critic.

Tot cu titlul de inovație merită amintită și scena consumării tragediei propriu-zise, în care protagoniștii ratează întâlnirea pregătită cu sprijinul călugărului franciscan la secundă. Pentru ei se dovedește a fi prea târziu cu o secundă, *găselniță* ce conferă finalului un plus de melodramatism.

Întreținerea climatului romantic se realizează pe parcursul spectacolului printr-o coloană sonoră bine gândită și echilibrată, ce abundă în teme poetice și ritmuri melancolice. Adecvate sunt și mișcărilor interpreților, instruiți special și pentru scenele de scrimă (Habala Péter), duelurile, deși interzise, fiind – se pare – un fel de antrenament obligatoriu pentru tinerii veronezi.

Foarte multă catifea roșie în montarea lui Keresztes Attila, motiv pentru care nu pot să nu remarc o oarecare asemănare cu scenografia spectacolului Naționalului bucureștean după *Richard al II-lea* tot de Shakespeare, deși acest lucru nu face decât să confirme impactul foarte puternic pe care îl au asupra spectatorilor opulența și cromaticile deosebite.

Ceea ce nu-mi aduc aminte să fi văzut totuși înainte este realizarea unui labirint prin ridicarea succesivă a câtorva cortine, idee care completează într-un mod fericit

sugestiile amintitelor deja măști venețiene.

Chiar dacă imaginea este cea care atrage atenția, în mod deosebit, nu trebuie uitate nici cele mai reușite creații actoricești. Este vorba în primul rând despre Hatházi András (*Mercurio*), de departe cel mai bun interpret din distribuție, urmat apoi de Csiky András (*călugărul franciscan*), prezență deosebit de distinsă, și de Bogdán Zsolt.

Teatrul Maghiar de Stat Cluj – Romeo și Julieta de William Shakespeare. Traducerea: Mészöly Dezső. Dramaturgia: Visky András. Regia: Keresztes Attila. Decor: Dobre-Kóthay Judit. Costume și măști: Varga Járó Ilona. Muzica: Selmeczi György. Coregrafia: Liviu Matei. Scrimă: Habala Péter. Distribuția: Bogdán Zsolt, Senkálzsky Endre, Manases István, Salat Lehel, Nagy Dezső, Dimény Áron, Hatházi András, Galló Ernő, Kardos M. Róbert, Csiky András, Flórián Róbert, Bodea Tibor, Ráduly Csaba, Laczkó V. Róbert, Tyukodi Szabolcs, Albert Júlia, Kali Andrea, Varga Csilla.

DIMÉNY Áron, CSÍKY András și KALI Andrea în *Romeo și Julieta* de William Shakespeare

